

[Bertel Haarder]

med undervisningsafdelingen enten om dette eller kommende projekter.

*Besvarelse (27/10 80):*

**Undervisningsministeren** (Dorte Bennedsen):

Indledningsvis oplyses, at undervisningsministeren normalt ikke vælger emner for udsendelser i Danmarks Radios undervisningsafdeling og ej heller godkender, med hvem undervisningsafdelingen skal samarbejde ved produktion, udsendelse og anvendelse af undervisningsprogrammerne. I henhold til aftale mellem ministeriet for kulturelle anliggender, radiatorådet og undervisningsministeriet indsender Danmarks Radios undervisningsafdeling den årlige sæsonplan til landscentralen for undervisningsmidler, der indstiller den til undervisningsministeriets godkendelse. Sæsonplanen indeholder en kort beskrivelse af de enkelte programmer, men ikke en detaljeret plan. Danmarks Radio har inden for rammerne af den godkendte sæsonplan ansvaret for produktionen, såvel kvantitativt som kvalitativt.

I den konkrete sag – der vedrører sæsonplanen for 1980, program nr. 12 i voksenundervisning: »Økonomisk demokrati – Lønmodtagernes medejendomsret« – kan det oplyses, at grundbogen, som kan anvendes i forbindelse med programmet, ikke udgives af Danmarks Radios undervisningsafdeling, som ikke havde praktiske muligheder for at indpasse en bogudgivelse i sin løbende hæfteproduktion på det pågældende tidspunkt. Bogen er udgivet og forhandles af AOF, og i udsendelserne henvises til denne bog.

Programmerne lægger direkte op til videre bearbejdelse i studiegrupper; de vil kunne modtage skriftligt materiale udarbejdet af undervisningsafdelingen i direkte samarbejde med studiegrupperne og i direkte relation til programserien.

Der foreligger ikke for undervisningsministeriet forslag om produktion af en udsendelsesrække, som nævnt i spørgsmålet, om »bekæmpelse af organisationstyranni«, og jeg kan derfor ikke udtale mig om, hvilken grundbog der i givet fald bør anvendes til en sådan udsendelse.

**Spm. nr. 56**

Til *ministeren for skatter og afgifter* (17/10 80) af:

**Rahbæk Møller** (SF):

»Er ministeren opmærksom på, at kontantlån efter de nugældende regler er en form for organiseret skatteunddragelse, og har ministeren tænkt at gribe ind herimod?«

#### Begrundelse

Ved optagelse af kontantlån undgår debitor ethvert kurstab, idet lånet optages til pari og til gengæld forrentes til markedsrenten.

Der ville ikke være grund til at kritisere dette forhold, hvis de samme vilkår gjaldt for kreditor. Det er imidlertid ikke tilfældet. Kreditoren køber en obligation med en forholdsvis lav pålydende rente og opnår derved en betydelig kursgevinst. Med andre ord foregår der en omdannelse af rente til kursgevinst. Da renter er fradragsberettigede for debitor og skattepligtige for kreditor, mens kursgevinster ikke er skattepligtige, undrages skattevæsenet herved meget betydelige beløb.

Det er et ofte nævnt problem, at der fradrages langt større renteudgifter på selvangivelsen, end der opføres renteindtægter. For 1980 skønnes de to tal at være henholdsvis 48,5 mia kr. og 16,7 mia kr. Den voksende udbredelse af kontantlån forstærker denne skævhed.

*Besvarelse (24/10 80):*

**Ministeren for skatter og afgifter** (Hjortnæs):

Optagelse af et kontantlån indebærer, at lånet over for låntager aftales med en direkte rente, der svarer til den effektive rente på obligationsmarkedet for lån med samme restløbetid og med en hovedstol, der svarer til låneprovenuet. Dette provenu fremskaffes ved, at kreditinstituttet sælger obligationer på børsen med en pålydende rente, der er lavere end den effektive rente, og derfor til en kurs, der er lavere end pari.

Kontantlånssystemet medfører således for låntager, at den effektive rente bliver lig den direkte rente, der kan fradrages fuldt ud ved indkomstopgørelsen, medens långiver (obligationskøber) ligesom ellers modtager en del af den effektive rente i form af en kursgevinst, der normalt er skattefri.